



Towarzystwo dla Natury i Człowieka

ul. Głęboka 8A

20-612 Lublin

(81) 743 71 04

e-mail towarzystwo@ekolublin.pl

www.ekolublin.pl

Lublin 2017.04.17

Sz. P. Krzysztof Żuk

Prezydent Lublina

Zwracamy się z apelem o rezygnację z finansowania przez miasto zakupu wysokoemisyjnego paliwa węglowego w ramach instrumentów pomocy społecznej stosowanych przez MOPR oraz zastąpienie go paliwami niskoemisyjnymi na bazie biomasy. Z naszych szacunków wynika, że spalanie węgla zakupionego ze środków MOPR powoduje emisję zanieczyszczeń porównywalną ze skalą redukcji emisji spowodowaną miejskimi dotacjami na wymianę pieców.

Z informacji przekazanych przez Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie wynika, że w roku 2017 – podobnie jak w latach ubiegłych – w ramach różnych form wsparcia MOPR przeznaczył 653 tys. zł na zakup węgla dla podopiecznych lub refundację kosztów samodzielnych zakupów. Można szacować, że kwota ta posłużyła do zakupu łącznie pomiędzy 800 a 1000 ton węgla różnej jakości. 300 ton węgla zostało zakupione dla podopiecznych bezpośrednio przez MOPR w ramach przetargu. W odniesieniu do tej części instytucja może kontrolować jakość zakupionego materiału, jednak nawet jeśli zakupiony został tylko węgiel wysokiej jakości to ciągle pozostaje on węglem. Reszta to najprawdopodobniej paliwa najniższej jakości o dużej zawartości frakcji najdrobniejszej, wilgoci, popiołów, siarki etc.

Z drugiej strony w ramach Programu Ograniczania Niskiej Emisji Wydział Ochrony Środowiska udzielił w 2017 roku wsparcia na likwidację ok. 80 palenisk i zastąpienie ich mniej emisyjnymi instalacjami grzewczymi. Roczny ubytek zużycia węgla spowodowany przez likwidację palenisk węglowych sfinansowaną w jednym roku wyniósł między 100 a 500 ton, zależnie od mocy, powierzchni lokali itd. Nawet jeśli uwzględnić kumulowania się efektów w kolejnych latach przyznać trzeba, że emisyjnego wpływu zasiłków opałowyczych nie możemy uznać za nieistotny w porównaniu do efektów PONE.

Proponowana przez nas decyzja bez ponoszenia dodatkowych kosztów pozwoliłaby zmniejszyć zanieczyszczenie powietrza pyłami zawieszonymi i beznopirenem w stopniu wyższym lub porównywalnym do efektów sztandarowego miejskiego programu antysmogowego. Proponujemy mianowicie, aby zamiast węgla wydawanego w naturze i refundowanego przez MOPR finansować jedynie niskoemisyjne paliwa na bazie odpadów drzewnych – pelety i brykiety drzewne. Kwota 653 tys. zł pozwoliłaby na zakup w ramach przetargu co najmniej 1,5 – 1,7 tys. ton brykietów drzewnych, których wartość opałowyczych nie ustępowałaby finansowanej dotychczas ilości węgla. Najpraktyczniejszym rozwiązaniem,

pozwalającym osiągnąć korzystną cenę i kontrolować jakość materiału, byłoby kupienie całego materiału w drodze przetargu i dystrybucja na podstawie talonów, z ew. organizacją transportu dla najbardziej potrzebujących, tak jak to było zorganizowane dotychczas.

Brykiet drzewny z powodzeniem stosowany może być jako zastępnik węgla i drewna w piecach kaflowych i innych instalacjach na paliwa stałe. Może mieć wartość energetyczną zbliżoną do gorszej jakości węgla. Jego spalanie jest przyjazne dla użytkownika (znikoma ilość popiołu, nie zanieczyszcza pomieszczeń). Nie powoduje również zagrożeń zdrowotnych dla samych użytkowników związanych z zapyleniem przy paleniu i czyszczeniu paleniska z popiołu. Niewielka ilość popiołów pozostającą po spaleniu brykietu/pelletu pozwala minimalizować problemy związane z utylizacją popiołów węglowych, które dodatkowo bywają przyczyną pożarów kontenerów na odpady. Popiół po paliwach z biomasy, stanowiący ok. 2 procent masy paliwa, może być wykorzystywany jako nawóz ogrodniczy.

Proponowane rozwiązanie nie zlikwiduje samo w sobie problemu zagrożenia smogiem w Lublinie. Pozwoli jednak na istotne zmniejszenie skali zanieczyszczeń, będzie mogło mieć duże znaczenie edukacyjne (popularyzacja niskoemisyjnych paliw stałych) oraz wizerunkowe. Obecnie mamy bowiem do czynienia z sytuacją, gdy gmina jedną ręką wydaje środki na zmniejszanie niskiej emisji, drugą wydaje zaś znacznie większe środki na jej podnoszenie...

Dynamicznie rosnąca świadomość wagi zagrożeń związanych z zanieczyszczeniem powietrza pozwala, naszym zdaniem, liczyć na akceptację społeczną dla proponowanych rozwiązań. Ich wprowadzaniu musiałyby oczywiście towarzyszyć działania edukacyjne skierowane do odbiorców wsparcia.

Z poważaniem

Krzysztof Gorczyca

prezes

do wiadomości:

Sz. P. Marta Smal-Chudzik, dyrektor Wydziału Ochrony Środowiska

Sz. P. Małgorzata Domagała, dyrektor MOPR

redakcje mediów regionalnych